

24 ian 1990
L.S.

PROTESTEZ 1

① Auzind prin intermediul "Europei libere" o avalanșă de interviuri acordate de liderii Consiliului Frontului Salvării Naționale, presei din străinătate:
_Că domnul Silviu Brucan spune că românii nu sunt pregătiți pentru democrație;
că le trebuie vreo 10 ani ca să o "pornească" ;
că le trebuie vreo 20 de ani ca să o "edifice" etc. etc.
_Că domnul Ion Iliescu declară Agenției Tass că pluralismul politic partidist este anacronic, compromis, inactual și nedorit de "masele" populare din România;
că românii vor edifica un mecanism politic "original";
că, în fond, statele din sud-estul Europei (adică cele ce au pășit pe calea înlăturării dictaturilor comuniste) își organizează și se exprimă prin "Fronturi", "Miscări", etc. etc.

② Ascultind trunchiatele opinii din ședința Frontului Salvării Naționale, transmise de televiziunea română "liberă", am văzut-auzit :
_Că domnul Ion Iliescu consideră "Frontul" ca organism ce are legitimitatea, dreptul și datoria de a se constitui într-o "mișcare", "front", ca principală forță politică investită de revoluție cu edificarea noului destin românesc;
că, din aceste considerente, "Frontul" s-a hotărât să participe cu program propriu la alegeri; că aceasta este dorința muncitorilor, studenților etc. ;
ba chiar dorința unor partide;

-Că domnul Alexandru Bărlădeanu se întreba, cu justificată responsabilitate civică, cum va motiva "Frontul" incesevența acestei opțiuni?
cum va fi apreciat acest echivoc?; ce va fi "Frontul" pînă și după alegeri?
-Că un presedinte de "Front" județean își exprima surpriza de a nu fi știut că urma să se voteze această hotărîre importantă și nu avea mandatul colegilor săi;
-Că presedintele "Frontului" din Cluj, aducea la cunoștință că în județul său și în alte județe ale țării, autoritatea "Frontului" este "limitată" (exemplificînd cu cîteva aspecte grave, această nesocotire a sa de către nenumite organe)

③ Privind la televiziune, dar, mai ales, citind deja bogata presă liberă, care, zi de zi, publică reportaje, interviuri, întrebări lămuritoare privind aspectele moral-politice cu care noile organe ale puterii sunt confruntate:
-Că mulți miniștri și conducători de întreprinderi și instituții au fost numiți fără a se respecta o minimă triere moral-politică, din vechea structură a nomenclaturii ceaușiste, fiind menținuți și după dezvăluirile și protestele opiniei publice sau a camemilor în mijlocul cărora au lucrat;
-Că în întreprinderi, ministere, instituții, județe, orașe, sate, "Fronturile", fără puteri reale, amintesc de vechile C.O.M.-uri, fiind marginalizate sau manipulate

și invadate de vechiul aparat politic-administrativ, atît de drastic pus la punct de politica de cadre cu care dictatura și-a asigurat supraviețuirea, exploatarea, teroarea și constrîngerea odioasă;

-Că oamenii muncii protestează, fac mitinguri spontane, deseori anarhice, comițînd și nedreptăți, fiind terorizați psihologic de intrigi și neputînd lucra.

4. Auzind de la colegi și cunoscuți, elevi, studenți, muncitori, ingineri, ziaristi, medici, șoferi de taxi sau autobuze, călători anonimi, pelerini la altarele martirilor lor, inițiatori și lideri ai asociațiilor, sindicatelor și partidelor nou înființate-trăim și ne exprimăm opiniile în această atmosferă de activizare politică am constatat, fără a putea generaliza și absolutiza:

-Că oamenii și-au pus mari speranțe în organizarea democratică parlamentară;

-Că manifestă o mare sete de informație și "învățare" a democrației;

-Că există și numeroși "specialiști", "profesori" întru-democrație, cu o solidă cultură "politică", racordată la tradiția românească democratică, dar, mai ales, la o mare diversitate de doctrine și curente politice contemporane, din lume;

-Că se discută prin filtru critic, bun-simț și destulă luciditate - fără să lipsească, sigur, și exagerarea și dilatanțismul și demagogia - susținîndu-se teze originale și grijă pentru ancorarea în realitățile și mentalitățile specifice stadiului în care se găsește societatea românească;

-Că revoluția a fost spontană, ca moment de explozie, ca formă de manifestare, dar nici într-un caz ea nu a izbucnit dintr-un vid cultural-politic, ci a avut profunde resorturi spirituale, decantate prin meditație privind destinul acestui popor și căile de regenerare dorite sau posibile.

...SI ATUNCI SE NASC ÎNTREBARILE SI ÎNGRIJORĂRILE:

-Frontul Salvării Naționale se dezice de enunțurile și spiritul Platformei anunțate, pe baza căreia revoluția încurs de desfășurare, l-a învestit cu puterea provizorie, ca exponent al dezideratelor revoluției?

-Separarea puterilor în stat; parlamentul puri-partidist; edificarea unei democrații întemeiate pe ideile și instituțiile firești - cu tot ce presupun acestea în ordinea constituțională - au fost "formule hazardate", înșelînd și ușor înlocuite, expediate în categoria decretelor "pripite", "utopice", "anacronice"?

-De ce se invocă -reînviîndu-se expresii total compromise, prin abuz și demagogie - dorința ~~imense~~ muncitorilor, minorilor, tineretului, ca "Frontul", indiferent de titulatură, să participe ca entitate specific-partinică, cînd funcțiunile sale în mecanismul puterii sunt clar definite de normele de drept?

-Cine, cînd și cum nu se simte pregătit pentru intrarea pe un cămin normal al democrației pluripartidiste din România?

-Partidele politice, legal constituite, au fost consultate?

-Justiția -ca putere separată în stat- și-a dat avizul "juridic" în această inovație de interpretare a "Frontului"?

-De ce membrii "Frontului" - cărora nimeni nu le neagă nici meritele deosebite, nici legitimitatea de a se prezenta, cu mari șanse de reușită, în alegeri-

nu consideră viabilă sau compatibilă cu "răspunderea", candidatura pe listă de partid ,sau chiar independentă?

-Membrii "Frontului", care au optat sau vor opta pentru înregistrare politică în alte partide, cum își vor rezolva dilema?

-Frontul Salvării Naționale își asumă grava răspundere a unei destrămări, a estirbirii consensului național, sub auspiciile căruia s-a format?

-Ce impresie și ce credit moral va acorda opinia politică și publică internațională, atât de solidară cu REVOLUȚIA ROMÂNĂ ,nu numai pentru exemplarele ei tragice, ci și pentru setea de democrație, demnitate și libertate care i-a susținut speranța, curajul și sacrificiul suprem?

ALE CUI SUNT MERITELE?

S-au dat unor categorii muncitorești ,grav nedreptățite de dictatură, drepturile lor firești, elementare? Foarte bine! Este un drept cucerit prin revoluție, nu un favor. Se vor da țăranilor loturi de pământ? Este o minimă reparație, nu un cadou. Se dau familiilor îndurerate ajutoare? Este atât de puțin față de pierderea suferită! Și reprezintă un semn al solidarității umane a tuturor românilor și a oamenilor de bine din întreaga lume! Se muncește enorm, în toate compartimentele "Frontului", în condiții deosebit de complexe și dificile, pentru a da contur unei început de ordine și normalitate ,dintr-un haos și o "moștenire" absolut monstruoasă. De ce crede Frontul Salvării Naționale că poporul român nu are capacitatea unei drepte recunoașteri a abnegației și meritelor sale? Poporul român nu este ingrât cu cei ce-i vor binele! Dimpotrivă! **NU ÎN "FRONT" VEDE POPORUL ROMÂN DUSMANUL DEZIDERATELOR SALE!** Umbrele și articulațiile dictaturii, în schimb, îi produc încă temeri și legitime aversiuni!

~~... că în fața unei asemenea situații, poporul român nu are capacitatea unei drepte recunoașteri a abnegației și meritelor sale? Poporul român nu este ingrât cu cei ce-i vor binele! Dimpotrivă! NU ÎN "FRONT" VEDE POPORUL ROMÂN DUSMANUL DEZIDERATELOR SALE! Umbrele și articulațiile dictaturii, în schimb, îi produc încă temeri și legitime aversiuni!~~

PROTESTEZ, pentru jignirea adusă poporului român, tineretului său conștient-democrat, muncitorilor săi luminași, țăranilor săi cu simț de dreptate nativă, intelectualilor săi valoroși, competenți, militarilor săi patrioți, tuturor oamenilor cu simț civic manifest!

PROTESTEZ pentru injuria ce li se aduce cănu sunt pregătiți pentru DEMOCRATIE!
Df. in Istorie, Livia Dandara

București, 24 ianuarie 1990.